

ENTREVISTA

Jordi Mata

NOVEL·LISTA

Després de 'L'espòs infernal' i 'Amors maledits', Bromera edita 'El comprador', novel·la que ens introdueix en un territori existencial i fantàstic

DAVID CASTILLO

D.C. Per què ha ambientat l'inici de la novel·la a la Itàlia de Mussolini?

J.M. Em va semblar l'àmbit més idoni perquè parlem d'una època de repressió fins a arribar a una catàstrofe natural que representa un trencament.

D.C. Per què a Nàpols?

J.M. Per la mateixa raó que vaig situar *L'espòs infernal* a Berlín: no m'interessa passar-me la vida mirant el melic del meu marc urbà habitual.

D.C. Es podria parlar d'existencialisme, de crítica al feixisme latent?

J.M. Aquest segle ha estat el de la psiquiatria i el dels règims polítics autoritaris. El poder condiona molt el ciutadà corrent. Pel protagonista, pel Massimo, la repressió, la vulgaritat de la situació en la qual passa la infantesa, marca el

Trencar el tabú de la mort

JORDI MATA (1966) ACABA DE PUBLICAR EL SEU TERCER LLIBRE, SOBRE UN DEVORADOR D'ÀNIMES

seu desenvolupament com a persona.

D.C. Per què ha utilitzat tants elements de la literatura fantàstica?

J.M. Per fer metàfores sobre el

present real. Per mi, com per Sartre, l'home és una passió inútil. Desitja coses, si fa o no fa, impossibles.

D.C. Definiria 'El comprador' com una

fusió de gèneres?

J.M. És l'episodi d'un combat etern, de l'home contra ell mateix per intentar superar les seves mancances i limitacions. És

tracta d'assolir la immortalitat, trencar el tabú de la mort, el tabú del temps.

D.C. Connecta amb la revifalla dels noranta de la literatura vampírica?

J.M. És una mica accidental. El primer esborrany d'*El comprador* el vaig escriure el 1990. Encara no havíem arribat als dinosaures de Hollywood. Ha estat una coincidència. A més, el meu personatge, Engelbert Vazza, és una barreja de Faust, Dràcula i el fantasma de l'òpera. És a dir, amb alguns dels mites del fantàstic.

D.C. ¿Hi ha un desig, aquest final de segle, de recuperar la imatge del devorador d'ànimes, d'energia, de consciències?

J.M. Teòricament estem vivint l'època en què hi ha més llibertat, però, paradoxalment, no es pot fer efectiva. Hi ha gent que disposa d'aquesta llibertat. La tenen perquè poden retallar-la dels altres.

D.C. ¿Algun motiu al·legòric?

J.M. Només el de l'explotació de l'home per l'home. Hi ha una mena de contracte del comprador. És un negoci que només pot tenir un beneficiari.